

asjast olets pidanud elusoomis saama. Niihõi aga hoiamadi seda ainult Ritzbergi nind ja meie aja valistuta töövumälg hädinõvermest tee veel, kuna seda ei tööge wähens kaasai aitab.

Tükkle on mõto faasat antud: talupoja jaot läib lõige ette. See on näidus väikse enesepettus kirjaniku poolt, et see tõll talupoja-jont on. Tarvis ainult näituseks teist waatust sihitiselt vähegi voodeldeda, et õra näha, et tõll toimib pn Sassa ländipeenralt. Ühestes pn gimes Eesti talupoja jõndi jaoks üllust, kuid mida on senna tõnni jäätud ja õrjutustada võib viimati ometi ainult selle järel, mis nähtavale tulub. Ja nähtavale tulewad ülesaldised fondilised mõtted, mida ehit oimeti selle poolest veel saab iseloomustada, et nad otse lajefüllile lähenewad. Teise waatuse keelosaljak, torjajuttsde „mabis libina tabihad“ teel, veiniase waatuse „piis, pupu, papa“, see kõl on tulla tõunne-aastaste jaots. On tarvis enesele ainult „Parvepoissa“ meelde tuletada, et mõrdluse läbi selgusele saabki, kui madasal „Kosklasti“ leisab.

L. Siinemi maausla soobab enneest Eesti rahwa-
võttsed ja see riigutäis, mis seal omab ei ole näme-
lamiseväärtsi. Meie rahvahultura, uuestes ühendimises
mängib üt wanabe konstituutide farvitamine üli-
suurt rolli ja vähe imelikku osa. Ühtedesse mõne üle-
kanne puulöike moottor muutmatu sõrgtessels, wõi
tarvituskond raamatulauastusets, wõi rahvalaul tups-
leeks kri. Ma eritutasiin „Rooparüülli“ puhul jelle
meie maauslike wanawara turvast-larvitamise westu,
ja „Rosaasööt“ armots mille veel enam põhjust
sellets. Wanabe viiside turvitusest lõanides ei wõi
märidrigi mitte rahva läägavatundelisi laulusid wõtta,
waidi tergemaid. Ja need lauluteosed, mis teatavaasi
situationist välja kasvades, kas metsas rohelises
wõi maapääl, übusad ja meeldivad on, lähevad
maerulöidis, maitsevad tantub väljalannamatamata
labasels. Need -elased „Lauben, teiben“, „Muli
pässilage, Muul viiuga“, „Et jäta ma“ kri, nad
peksid vastu trumminnahita ja peooriusti veel õõsel
längita ja teisel hommitul.

Teine offoli schilite wijnde fordamare tunc filii
habet. Nullus ictus sona repetitio mater studiorum.
Tunc Cumala parat mitte humorum.

Näitke sed vallidust mi valim head tulu tälli
lende, kui vähegi tööd mitte ja seadetes naisjärguga
näisundimust lohata läts veel lordi publitumi saada
täistunn. Selle eest olgu melle ja läitsdusel ja mõõda-
te ja hõivate endels valla. Teisttäisid määretudusel ja fo-
nestamised varahinduks nad sallilegi huba lordi-
misiel pira. K. M.

Rihbergi ja S. Simmi Rosaajõit" Estonia.